

خبر

عکس: ایران

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی عنوان کرد:

توجه به ادبیات کردی و حمایت از آن

سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی روز گذشته در دیدار با اصحاب فرهنگ و هنر کرمانشاه از توجه این وزارتخانه به ادبیات کردی و تصمیم برای حمایت از آن خبر داد.

صالحی با تأکید بر اینکه گوناگونی ادبیات و آداب و رسوم از جمله ویژگی‌های کشورمان به شمار می‌آید گفت که باید قدر آن را بدانیم. وی در همین رابطه افزود: «علاوه بر ادبیات، باید از موسیقی اصیل ایرانی هم حمایت شود و انجمن‌های موسیقی نیز در این زمینه فعال شود.» او در بخش دیگری از سخنانش به لزوم بازبینی حمایت‌ها از رسانه‌ها تأکید کرد و از تهیه بسته‌ای در بحث کاغذ و بیمه خبرنگاران خبر داد. صالحی توجه ویژه مرکز نشینان به فرهنگ و هنر سایر استان‌ها را نیز امری واجب خواند.

فرهنگ

عکس: سایت وزارت ارشاد

معاون حقوقی رئیس جمهوری:

رشد حقوق مالکیت

ارتباط مستقیم با توسعه یافتگی دارد

معاون حقوقی رئیس جمهوری ضمن تأکید بر اینکه باید اعتقاد ما از حالت انحصار محور به موازنه محور برود، گفت: «نباید آفتدر غرق در انحصار بشویم که نخواهیم آن را به نقطه توازن برسانیم، امروز حتی در حقوق مالکیت فکری باید از انحصار به گرایش موازنه محور چه عرفی و چه وضعی رفت. بر اساس خبر دریافتی، هشتمین همایش حقوق مالکیت ادبی، هنری و حقوق روز گذشته در حالی برگزار شد که لعیا جنیدی ضمن تأکید بر این مسأله افزود: «رشد حقوق مالکیت، ارتباط مستقیم با توسعه یافتگی دارد. توسعه یافتگی در دانش حقوق پیوند عمیق‌تری نسبت به سایر حوزه‌ها پیدا می‌کند.» در بخش دیگری از این مراسم الهیار ملک‌شاهی، رئیس کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس شورای اسلامی نیز گفت: «قانون حمایت از مالکیت معنوی در کارگروه این کمیسیون در حال بررسی است و امیدوارم تا پایان سال ۹۷ این قانون در محسن علنی مجلس شورای اسلامی به تصویب برسد.» وی با توضیح اینکه مالکیت معنوی شامل دو قالب ادبی، هنری و صنعتی است، افزود: «وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به‌عنوان متولی بخش مالکیت ادبی، هنری باید از بحث فولکلور که یک میراث ملی ست، حراست کند و دانش‌های سنتی کشور نیز نیاز به نظارت و حفاظت دارد.»

موسیقی

عکس: خانه موسیقی

دیدار نوربخش با اعضای دفتر موسیقی

حمیدرضا نوربخش می‌گوید: خانه موسیقی وظیفه دارد از مدیرکل دفتر موسیقی حمایت کند و اگر این حمایت از مدیرکل قبلی نیز صورت گرفت تنها به دلیل کارکرد مثبت ایشان در چند سال مسئولیت‌شان بود. اگر این قدم‌ها در دوره بعدی هم مثبت و به نفع اهالی موسیقی باشد قطعاً خانه وظیفه دارد تا از شما هم حمایت کند چرا که خانه موسیقی می‌خواهد یار و کمک کار شما باشد تا مسائل سریع‌تر و بهتر حل و فصل شود. مدیرعامل خانه موسیقی در جلسه هیأت مدیره خانه موسیقی که با حضور علی ترابی مدیرکل دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد با اشاره به موضوع اصل ۴۴ و واسپاری امور به صنف از آقای ترابی خواست تا آنچه از امور موسیقی را که قابلیت واگذاری به صنف دارد مشخص کنند تا به صنف واگذار شود. سیدمحمد میرز زمانی رئیس هیأت مدیره خانه موسیقی نیز ضمن خوشامد و تبریک سمت جدید علی ترابی در خصوص اموری که آمادگی تفویض به صنف دارد به نکاتی اشاره کرد و گفت: برخی از امور را می‌توان به خانه موسیقی محول کرد و دفتر موسیقی باید در این زمینه بررسی‌های معمول و همکاری‌های لازم را انجام دهد.

در این جلسه تقی ضرابی، داود گنج‌های، مسعود شعاری، بهداد بابایی (از اعضای هیأت مدیره)، حمیدرضا عاطفی (معاون اجرایی) و مجید فروری (مدیر روابط عمومی معاونت هنری) حضور داشتند.

انتشار ترجمه «آخرین قارون» فیتز جerald

رمان «آخرین قارون» نوشته اسکات فیتز جerald با ترجمه علی‌رضا کیوانی نژاد ازسوی نشر چشمه منتشر شد. او این ترجمه را بر اساس نسخه‌ای که انتشارات بنگوئن پنجم فوریه ۲۰۰۲ منتشر کرده انجام داده است. «آخرین قارون» که محصول حضور نویسنده در فضای کسب‌وکار هالیوود است به گواه بسیاری از منتقدان یکی از بهترین رمان‌هایی به شمار می‌رود که درباره روابط هالیوودی نوشته شده است.

ساخت نخستین سریال پوران در خشنده

پوران درخشنده کارگردان سینمای ایران قرار است سریالی درباره مستوره اردلان، بانوی شاعر و تاریخ نگار کردستانی بسازد؛ درخشنده قصد دارد این سریال را در ۲۶ قسمت بسازد و مطالعات و تحقیقات خود را هم در این زمینه شروع کرده است.

«تماشاچی» در راه یونان

اینمیشن «تماشاچی» به کارگردانی شیدا کاشی به جشنواره «بالکان کن کینو» در یونان راه یافت. این جشنواره به‌عنوان فضایی برای نمایش آثار فیلمسازان مستقل در آتن پایتخت یونان برگزار می‌شود و از سال ۲۰۱۷ کار خود را شروع کرده است.

۸۸ شمع فروزان برای حسین محجوبی

حسین محجوبی از چهره‌های صاحبنام بین‌المللی نقاشی، شمع هشتاد و هشت سالگی اش را در حضور جمع کثیری از چهره‌های شاخص ادبی و هنری فوت کرد و با رونمایی از کتاب «پرگزیده آثار از مجموعه شخصی» به استقبال سال جدیدی از زندگی اش رفت. در این مراسم که به میزبانی گالری گویا برگزار شد، جمعی از مسئولان شهری، هنری و همچنین

هنرمندان کشورمان حضور داشتند. سهیل محمودی که اجرای برنامه را برعهده داشت، حال و هوایی شاعرانه به برنامه داد. احمد مسجدجامعی عضو شورای شهر تهران نیز از جمله حاضران در این مراسم بود، او درباره این نقاش پیشکسوت کشورمان و آثاری که خلق کرده گفت: «آثار حسین محجوبی همچون نامش محبوب هستند. تابلوهای او حس

استقلال یا ادغام؛ مسأله این است!

۳ صنف عمده سینمای ایران طی بیانیه‌هایی خواستار جدایی بخش بین‌الملل و ملی جشنواره فیلم فجر شدند

اما از سوی دیگر موافقان بر این باور بودند که با این تغییرات زمانی، بخش بین‌الملل فیلم فجر پیش از آغاز جشنواره کن به پایان می‌رسد و از آن مهم‌تر با این مجزاسازی فرصتی برای استقلال و هویت بخشی بین‌الملل ایجاد می‌شود.

■ بازگشت به منزل گذشته

حالا با گذشت حدود دو هفته از چهارمین دوره مستقل جشنواره جهانی فیلم فجر، مخالفان صف آرای کرده‌اند و بار دیگر خواهان ادغام بخش بین‌الملل از بخش ملی شده‌اند. در بیانیه‌های منتشر شده در روزهای گذشته ضمن برشمردن انتقاداتی همچون تخصیص بودجه کلان و محسوس نبودن بازده آن بر جریان تولید و بخش و نمایش آثار سینمای ایران، مطرح کردن شبیه‌هایی چون رانت و انحصار بازار جهانی برای بخشی خاص و محدود از سینمای ایران و... در نهایت خواهان ادغام دو جشنواره طبق روال گذشته شدند. شامگاه روز دوشنبه هیأت مدیره انجمن تهیه‌کننده-کارگردانان سینما نیز در نشست بر ادغام جشنواره‌های جهانی و ملی فیلم فجر و برگزاری همزمان این دو جشنواره تأکید کرد. راهکار ارائه شده در این بند اما مخالفانی از سوی اعضای انجمن منتقدان و دو صنف مهم و تأثیرگذار تهیه‌کنندگان و کارگردانان هم دارند. منتقدان این تصمیم بر این باورند که اگر چه انتقادات جدی به جشنواره جهانی فیلم فجر وارد است اما با توجه به گام‌های مؤثری که برای نزدیک شدن به تعریف درست از جشنواره بین‌المللی برداشته شده از نشست‌های تخصصی با حضور میهمانان خارجی تا سانسورهای منطقی‌تر و ایجاد فضای حرفه‌ای؛ ادغام دو جشنواره تصمیم ارتجاعی است و راه خروج از کاستی‌ها نیست.

■ از میران سینمایی پماند

بیست‌وپنجم شهریورماه سال ۹۳ بود که پس از چندین نشست و هم‌اندیشی با حضور مدیران سینمایی و سینماگران، علیرضا رضاداد دبیر جشنواره فیلم فجر از جدایی بخش بین‌الملل از بخش ملی این جشنواره و برگزاری آن در اردیبهشت‌ماه خبر داد. در شرایطی که «بی‌اعتباری و بی‌هویتی بخش بین‌الملل» - به ترحیم‌بند اظهارنظرهای اهالی سینما در این حوزه تبدیل شده بود و در ایامی که با برگزاری یک جشنواره پربرونق خارجی (برلین) مهم‌ترین رویداد جهانی سینمای ایران حتی برای سینماگران داخلی نیز چندان اولویتی نداشت، مدیران سینمایی چاره‌ای جز آزمون روش‌های تازه نداشتند تا شاید با این رویکرد تازه جنبه بین‌الملل جشنواره رخ نشان دهد و نمایان‌تر شود؛ تصمیمی که البته در همان زمان نیز منتقدانی جدی داشت. معترضان معتقد بودند که با برگزاری مستقل و جداگانه این جشنواره با عنوان جهانی، سطح انتظارات از یک بخش جنبی فراتر می‌رود و رعایت استانداردهای متعارف در جشنواره‌های جهانی را ضروری می‌سازد؛ استانداردهایی که با توجه به قوانین و محدودیت‌های موجود از جمله ممیزی رسیدن به آن تا حدودی ناممکن می‌نمود.

تجدید خاطرات و جادوهای ماندگار در «کن ۲۰۱۸»

از نولان مدرن تا کوبریک کلاسیک

خبر حضور کریستوفر نولان معروف در محل جشنواره و اظهارات فراوان و جالب او پیرامون مسائل مختلف بود. نولان ۴۷ ساله و بریتانیایی که طی ۱۸ سال فیلمسازی خود کارهای غیر متعارفی همچون «منتنو» (۱۹۹۹)، «بیخوابی» (۲۰۰۱)، سه‌گانه «تلمی» (۲۰۰۵، ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲)، «تلقین» (۲۰۰۹)، «بین ستاره‌ای» (۲۰۱۴) و «دانکرک» (۲۰۱۷) را ساخته است، دیروز طی یک مصاحبه به تمام دوستداران و اهالی تازه‌کار سینما توصیه کرد (۲۰۰۱): یک اودیسه نولان خطاب به حضار گفت: هفت سال بیشتر نداشتیم که پدرم مرا به تماشای «اودیسه فضایی» برد که یک بار دیگر و در نسخه‌ای ۷۰ میلیمتری و قدری طولانی‌تر از نسخه اولیه در چند تماشاخانه در سطح شهر لندن به نمایش درآمده بود و حضور ما در تالاری در میدان مشهور لستر در مرکز شهر لندن شکل گرفت. هرگز نمی‌توانید بفهمید در حدود ۴ ساعتی

■ وقتی نولان آمد

با این حال سه‌شنبه در کن یک خبر ویژه در جشنواره سایه انداخت و آن

بیگانه‌ای دارد و نمایش این درختان از زمین تا آسمان را جمع می‌کند و همین موضوع سبب می‌شود آثار آسمانی او را زمینی ببینیم.» یکی دیگر از نکاتی که مسجدجامعی درسخنرانی اش به آن اشاره کرد توجه محجوبی به درخت در خلق آثارش است، او در همین رابطه افزود: «درختان محجوبی هر روز خالی‌تر و لاغرتر می‌شوند که شاید روایت زمانه

من هم نزدیک به این سه بیانیه است. به اعتقاد من رویدادی که به اسم جشنواره جهانی فیلم فجر برگزار می‌شود، رویداد اضافی، پرهزینه و بی‌فایده است و هیچ دستاوردی برای سینمای ملی ندارد. به دلیل قوانین حاکم بر جامعه‌مان اساساً ما نمی‌توانیم جشنواره بین‌المللی برگزار کنیم. در تمام جشنواره‌های بین‌المللی، کشور برگزارکننده بنا بر مصلحت سیاسی، اجتماعی یا اخلاقی جامعه تنها حق دارد حداکثر سه دقیقه از یک فیلم را حذف کند.

بر این اساس با توجه به قوانین موجود در کشورمان راهکاری نمی‌ماند جز دست به دامان شدن جریان سینمای غیرتجاری دنیا، آن هم در همین کشورها دور و بر خودمان که مشکل ممیزی کمتری دارند. در شرایطی که کشور مسلمان عربی همسایه جشنواره‌ای برگزار می‌کند که در مسأله سانسور تا این میزان شدت عمل به خرج نمی‌دهد و از ستاره‌های روز سینما دعوت هم می‌کند؛ با توجه به محدودیت‌های اخلاقی به اعتقاد من بهتر است قید جهانی شدن جشنواره را بزنیم و به همان جشنواره ملی فجر که در یکی دو سال اخیر جمع و جورتر و بهتر هم شده بسنده کنیم. به جای آن می‌شود مثلاً در کنار بخش ملی، بخش غیررقابتی جشنواره هم برگزار کرد که البته آن هم ضرورتی ندارد چرا که کپی تمام فیلم‌های جشنواره‌ها در دسترس مردم است و دیگر دهه ۶۰ هم نیست که اگر فیلمی سانسور شد کسی متوجه آن نشود. در نهایت اینکه وقتی معیارهای ما معیارهای جهانی نیست بهتر است به فکر جشنواره جهانی بنامیم چون جز حیف و میل سرمایه ملی هیچ خاصیتی ندارد. وجه جهانی جشنواره فقط جنبه تبلیغاتی و برد سیاسی آن است. پیشنهاد من این است که هزینه جشنواره جهانی صرف فرصت برای فیلمسازی جوانان یا گسترش سالن‌های سینما شود یا اینکه جشنواره کودک را به معنای تام بین‌المللی برگزار کنیم. پیشنهاد من این است که به جای جشنواره جهانی هزینه برای جشنواره جهانی فیلم فجر صرف شود. پیشنهاد من این است که به جای مخاطب جشنواره کم شده است در حالی که هر وقت وارد سالن سینما

■ منطقه ممنوعه

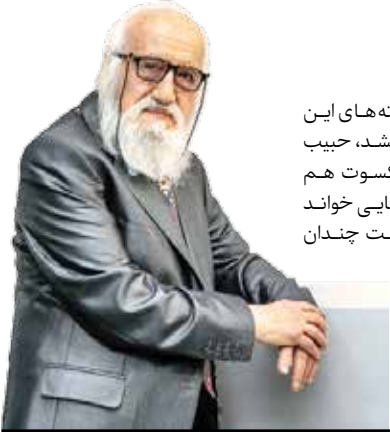

احمد طالبی‌نژاد منتقد سینما

خوشبختانه یا متأسفانه عضو هیچ کدام از این صنف‌ها نیستم و بدون وابستگی به هیچ صنفی، نظر

ما باشد، روایت تهرانی باشد که زمانی در آن مریض‌ها زود خوب می‌شدند. این درختان می‌توانند روایت تهران آسیب دیده امروز باشند.» محجوبی علاوه بر نقاشی در طراحی و ساخت پارک‌هایی همچون ساعی و نیاوران هم نقشی جدی داشته است؛ بخشی از رزومه کاری این هنرمند معمار و نقاش که شاید مردم عادی کمتر درباره اش بدانند. سخنرانی‌های

این مراسم تنها به گفته‌های این مسئول شهری محدود نشد، حبیب درخشانی، نقاش پیشکسوت هم آثار او را واجد ویژگی‌هایی خواند که شاید در نگاه نخست چندان قابل درک نباشد. حتی تأکید کرد که نقاشی‌هایش برخوردار از فضای موسیقایی است.

عکس: تسنیم

■ در ستایش یک مدیر سینمایی

عبدالحسن برزیده کارگردان و نویسنده

در مقطعی که تصمیم جدایی بخش جهانی از ملی فجر مطرح شد، من از مخالفان جدی آن بودم، اما در برگزاری ۴ دوره مستقل شاهد اتفاقاتی بودم که مرا به این باور رسانده است که منصف شدن این دو بخش درست‌ترین تصمیم ممکن بوده است؛ اتفاقاتی که عمدتاً ناشی از مدیریت رضا میرکریمی بوده است. سپردن مدیریت جشنواره به یک فیلمساز مطرح که حضور در این جشنواره‌های جهانی را تجربه کرده و ارتباطات سینمایی خوبی دارد را شاید بتوان مؤثرترین عامل در موفقیت این جشنواره عنوان کرد؛ به طوری که امروز براحتی نمی‌توان کسی را به‌عنوان جایگزین او معرفی کرد. اگر وزارت ارشاد می‌خواست چنین جشنواره‌ای را برگزار کند یا افراد وابسته به این وزارتخانه در این پست قرار داشتند قطعاً شاهد چنین روندی نبودیم. جشنواره جهانی فیلم فجر امروز به یکی از بهترین جشنواره‌های منطقه تبدیل شده است و حتی از جشنواره‌های الف جهانی چیزی کم ندارد. علی‌رغم اینکه معترضان جزو دوستان من هستند و انتقاد را حق آنها می‌دانم اما موظفم بگویم که به جای انتقادشان مستدل نبود. گفته‌اند مخاطب جشنواره کم شده است در حالی که هر وقت وارد سالن سینما

■ آدرس غلط دادن

علیرضا داوودنژاد کارگردان و تهیه‌کننده

شدم سالن‌ها پر بود. گفته‌اند که بازاری برای فیلم‌های ایرانی ایجاد نشده در حالی که شاهد نمایش فیلم‌هایی بودیم که فرصت شرکت در بخش ملی جشنواره از آنها سلب شده بود. گفته‌اند تأثیر و بازده این ارتباطات با سینمای جهان مشخص نیست در حالی که آنهایی که به جشنواره آمدند شاهد بودند که کارگاه‌ها و نشست‌های سینماگران خارجی و در دسترس بودندان فضای تبادل اطلاعات خوبی ایجاد کرد. بخصوص با میهمانان مطرحی که امسال به جشنواره آمدند و به اعتقاد من حضور آنها هم وابسته به دبیری میرکریمی و ارتباطات سینمایی او بود. این جشنواره امروز یک جشنواره دولتی به معنای سلیقه‌ای و جشن به معنای دورهمی است. صرف نیست بلکه تبدیل به یک کلاس سینمایی شده است. هزینه، عمر و انرژی زیادی صرف آن شده و نباید این دستاورد به خاطر حسادت و فهم غلط نباشد. می‌گویم فهم غلط چون هیچ‌کدام از ادعاهای مطرح شده کارشناسانه نیست. می‌تواند مغرضانه باشد یا همچون بیابیه کانون کارگردانان ناشی از تأمل بیشتر کند و ما با هم بیشتر صحبت کنیم. نگرانم که مبادا این جریان‌ها منجر به چالش و دعوی خانواده سینما شود. از همه دوستانی که می‌دانم از سر دلسوزی چنین مسائلی را مطرح می‌کنند درخواست می‌کنم تبعات این تصمیم را در نظر بگیرند و به ماجرای اصرار نکنند که ممکن است بعدها پشیمان شوند.

و ترسیم رویکردهای انسانی است و اگر کوبریک را استاد در گزینش راه‌های غیرمعمول در این زمینه بدانیم من افتخار شگرفی غیرمستقیم او را داشته و همواره کوشیده‌ام جهان هستی را از آن گونه ببینم که او در «۲۰۰۱: یک اودیسه فضایی» دیده است؛ این نه یک داستان فضایی صرف و خیالپردازی سینمایی بلکه شرح خلقت بشر و داستان شکل‌گیری انسان‌ها در کره خاکی است. چیزی که هنوز با دیدن آن به وجد می‌آیم و غصه می‌خورم که چرا هرگز تبدیل به کوبریک نمی‌شوم و لنزهای ناب او را کشف نمی‌کنم.

پس از سخنرانی ۹۰ دقیقه‌ای نولان حضار به تماشای «اودیسه فضایی» نشستند و نیم قرن پس از بخش مرتبه اول آن با همان حیرتی سالن را ترک کردند که نولان و پدرش در یکی از روزهای عمر طلایی ۱۹۷۰ تالار را ترک کرده بودند. تاریخ‌های بکر همیشه این‌گونه تکرار می‌شوند.

■ مثل یک استاد دانشگاه

نولان که مانند مارتین اسکورسیسی ید طولانی در سخنوری دارد و همواره مثل یک استاد دانشگاه و پروفیسور علم سینما درباره ریشه‌های این هنر جذاب سخن می‌گوید، افزود: بسیاری از ایده‌های من طی تمامی این سال‌ها از درون همان تجربه ناب بیرون آمده است. سینما هنری منحصر بفرد و یک راه متفاوت برای بیان احساسات

عکس: Festival de Cannes